

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap. A DEBRECZENI SZABADELVÚPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelenő hirdetéseknek leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilvántári közlemények minden sora 20 kr. A hirdetéseknek a szerkesztői irodában vétetnek fel. Az előfizetési s hirdetésményi pénzek a kiadóhivataltal, a lap szellemi részében tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába a városháza épülete alatt (Rózsater) czimzendők.

Előfizetési feltételek:
helyben hazhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 ft.
Félévre 5 ft.
Negyedévre 2 ft 50 kr.
Egy hóra 1 ft.
Előfizetheti helyben a kiadóhivataltal, a városi könyvnyomdában, (városzház-épület, az udvarban balra) azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésükben, vidéken a postahivataloknál.

Debreczen november 8.

I.
= Semmi sem mutathatja oly valódi színben azon nyomoruságos állapotokat, melyekben a mi ellenzékeink tengetik a hazára nézve fűdtelmeletüket, mint azon rettenetes javeszések, melylyel lapjaink a legújabb betervezett organikus törvényjavaslatokat fogadják. Akár a „Keletnép” akár az „Egyetértés” olvassuk, mindenki van mondva a szabadelvű kormány felett a kárhözható ítélet, a most betervezett törvényjavaslatok alkalmából. Legelső helyen a közigazgatási bizottságról szóló azon törvényjavaslat, melynek közlését mai számunkban megkezdettük. — képezi a botránkozás kövét egy a conservatív, mint a független pártok közlönyeiben szemében.

S ha idevonatkozó nagy hangon tartott ezikket elolvassuk, lehetetlen a sajnálkozás mosolyát visszatartani ezen honboldogító politikai nagyságok homlokegyenest eltérő irányzata felett.

A függetlenek részéről Moesary Lajos ur emel szót, s kimondja, hogy ezen javaslatlaltal az önkormányzat magyar rendszerének, a megverrendszernek lerombolására tettett egy újabb lépés, mely által a régi megyei rendszer csúffá van téve, s a megyei közigazgatás terén a felelősség is a küszöbölve. Moesary urnak elannyira borszik a háta az ezen törvényjavaslat törvényességének emelése folytán bekövetkező rendes állapotoktól, hogy nem állja, a pártduh által elvakítva kimondani, hogy a törvényjavaslat tervezett organikus reformok helyett, szivesebben venné ő és pártja a Bach-féle megyefőnöki rendszernek egyszerű visszaállítását!

Ime, a függetlenek alapos bírálata a szabadelvű kormány organikus reformjavaslatát felett oda jukad ki, hogy inkább legyen alkotmány nélküli absolut közigazgatás, mint sem az, a szabadelvű kormány által, a kitűnt hiányoknak, s a változott viszonyoknak megfelelőleg, alkotmányos, törvényes uton készszerint átalakítassék és megjavíttassék.

A „Keletnép” honboldogító politikusaiknak meg az fáj, hogy a Tisza Kálmán által benyújtott törvényjavaslatban a megyei rendszer fenntartatik, s Tisza Kálmánt azzal vádolják, hogy a közvélemény azon téves felfogásából indul ki, — mintha az a megverrendszer fenntartására volna ma is hajlandó.

Imé tisztelt olvasó, ezen két ellentétes felfogásból meggyőződhetel a felől, hogy a szabadelvű kormány egy és ugyanazon törvényjavaslat által meg akarja semmisíteni a megyei rendszert, és fen is akarja tartani azt. Hol van hát az igazság? Ó ez sem a jobboldali, sem a függetlenségi ellenzékné nem keresi! Ha az igazat akarod tudni, olvasd figyellemmel, tanulmányozd az új törvényjavaslatokat, vedd egybe azokat a közigazgatásunk terén felmerült hiányokkal, s vonj következtetést a multból, az új törvények által előideendő jövő állapotokra, s red fogsz jönni arra, hogy a kormány ezen törvényjavaslatok által égető hiányokon segitend, még pedig oly módon, hogy abban az állami igazgatás és önkormányzat kellő kiegyenlített találjanak.

Jövő számunkban megkezdendjük az új törvényjavaslatoknak méltatását és ismertetését.

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

EGY SZIVTELEN KEMBER.

— ELBESZÉLÉS. —
Ifj. DUMAS SÁNDOR után
KOVÁCS GYULA.
(Folytatás.)

Más nap tizenkét óra felé mindnyájan a társalgó-terembe gyűlték, s a legnagyobb kíváncsisággal várakoztak, midőn egy szolga föltárta az ajtó, s vendéget jelentett: — Ilo lovag ur!
Mert még azon időkben voltak lovagok. Minden szem az ajtó felé lett irányozva, hol egy szőke, mosolygó arcú, kövéres, közép nagyságú fiatal embert láttak belépni. — Szemei kékek, ragyogók s nyitak valának. s beléptekor kellemes és szelíd tekintettel követé mély meghajlását. Kis lábak, csinos kezek, fehér fogak, rózsapiros ajkak, egészséges kiné-

× **A képviselőház** tegnapelőtt rövid ülést tartott. Azon képviselők, kik eddig még nem adták be megbízó leveleiket, erre előkielég felszólítottai határozattal. Ezenkívül Tormázy Mihály képviselő halála jelentetett be. Moesary Géza a polgári házasság tárgyában bejelentett interpellációját visszavonta. Csáthy Zsigmond az önkényi határban megvett ágyulóter kérdésében intézett az ősszeministeriumhoz interpellációt.

× **Az osztrák nemzeti bank** a lezártmítolási kamatlábat 1/2%-kal feljebb emelte.

× **A magyar rente-kölesön** ügye — ugy látszik — most állapított meg Bécsben véglegesén. S z e l l Kálmán p. u. miniszter tegnapelőtt este érkezett Bécsbe, hol jelenleg Hansmann s Weninger urak is időznek.

× **Szekely Demeter**, helybeli erdőgazdát, ki a bélyeg és jogilletékek bevételezése körül ugy az állam, mint a közönség irányában a legmegtányosabb eljárást tanusította. K ő t a j nagyközönség (Nyiregyháza m.) jegyzőjévé választotta. Gratulálunk a szerencsés választáshoz.

× **Hivatalos.** A tegnapi hiv. lap hozza azon kir. kéziratokat, melyek szerint gróf Günne főlovászmestere, s testőr lovasszázad parancsnoki méltóságától felmentetett, s helyébe herczog Thurn-Taxis Imre altábornagy nevezetett ki. Kinevezetett még a b-ujfalui járásbírószághoz albiróvá: Tópercz Kálmán nváradí tviszki jegyző, s algyűzőkkel a nyiregyházi kir. ügyészhez Lázár László budapesti ítélőtáblai fogalmazó, s mármaroszi ügyészhez Stojka Béla ottani tvki jegyző; Wavrek Kálmán pécsi (előbb h-bőszörményi) tviszki jegyző pedig a nváradí kir. törvénytészekhez helyeztetett át.

× **Rövid hírek. A keleti vasutnál** egy igazgató tanácsosnak nem engedték meg a főnököknek megtekintését. Talán félték, hogy majd észreveszi valamit? **A hiv. nyomatványok** ezennel csak az államnyomdában fogja a kormány nyomtatni. **Hegedűs Sándorról** újságolta a „P. N.”, hogy Horn Ede helyére van kandidálva, mit a „Hon” megczófolt Hanem azért a „P. N.” azt mondja: majd meglássuk. **Hát majd látjuk. A Király-földet** mindenekelőtt fenakarják a szászok tartani. Legközelebb ő felségénél fognak kopogtatni. Csak aztán azt ne mondják, hogy: „odakint tágasabb.”

FŐVÁROSI HIREK.

× **Rudolf koronaherczeg** nov. 3-án tette le a római jog, jogtörténet és jogbölcsészeti vizsgálatokat. A vizsgálók közt volt Pauler Tivadar és Daruvári, főbb itézőszéki tanácselnök is. **Weisz M. A.** pesti polgár mult héten halva találták az upesti uton. Hietőleg szélhűdés érte. **A korcsolyázó egyület** elnökének újra dr. Busbach Pétert választá. **Thaisz Elek** pörül járt. Harmadik sajtóperét vezette el a pesti esküdtszék előtt, mely az „K. N.” ellen indított. **Jókay Mór** az unitárisokról fog legközelebb regényt írni. Címre lesz: „Egy az isten.” A regény egyszerre jelen meg magyar, német, francia és angol nyelven.

VIDÉKI HIREK.

× **Lukács György** nváradí polgármestertől csütörtökön beszúzott el a képviselőtestület. A polgármester választás folyó hó 11-ére tűzött ki. **Egy sas** megdánodott a marányi erdőben egy szekeret. **Hári János** azt mondaná, hogy az egyik lovat el is vitte. **A kesztvényi gazd.** tanintézet hallgatói nov. 13-án táncszínelmü rendeznek **Egy gazdag** fogvívó öngyilkos lett, hanem mielőtt a kutba ugrott volna, új eszméit szépen a kut mellé állította. **Szöke** Gyula nváradí rajztanár ma vezető oltárhoz Élesden Müller Ottília k. a-t, az ottani jbró kedves és művelt leányát.

zés, rózsás arczsín, diszes öltözet, s ütögetni kezdő szakáll, mind oly kellemes tettek a lovagot, hogy első tekintete meg kellett tetesnie. Ugy nézett ki, mint egy jól táplált ifju, mint egy kissé kövér Apolló, ki alkalmas eszokolni, de különben nem sokat ér. Röviden — kinézése határozott ellentét volt azon léleknek, melyet neki tulajdonítának. Csudálkozva tekintettek egymásra a jelenlévők, mindenki megvető mosolyt üt apakán, s az volt meggyőződésük, hogy Montidy tréfát ütött velük.
Julian, kinek figyelmét azon váratlan hatás, melyet barátja előidézett nem kerülte ki, s föllélt és elibe ment, s miután a marquis elé vezette, így szólott:
— Engedje meg marquisné, hogy egy jó barátomat Ilo lovag urat bemutatassam. Ó bizonyíthatja önnek, hogy tegnap későn jövelelem oka saját akaratomtól egész független volt.
— A mit barátom mond, tőkéletesen igaz asszonyom! mondá a lovag. Minden tekintetben megérdemli elnézésüket, különösen ha oly jó lenne, hogy azt irántam is alkalmazni sziveskednék; irántam, ki egyedül az ő barátságának köszönhetem azon kellemes meghívást, melyben részesíteni kegyeskedtek.

FŐVÁROSI LEVÉL.

Budapest, nov. 4.

— „Nem jó velünk ma az Athleticába? Kérdé tőlem az athleticai clubb egyik első rendű tagja a mult hét valamelyik estjén.
— Nagyon örömet, válaszoltam, s megindulánk. A felszólító Balázs Miklós volt, az a híressé vált fiatal mérnök, ki fél év előtt Signor Nicola Coletti, az „olasz nemzet leghevesebb bajvivóját”, a Hungária nagytermében magyarosan eltalálta páholni.
Az olasz bajvívó világ körútra indult, mint Mátyás király idejében a cseh Holubár. hanem valaminet ez utóbb említett ezeltől 400 évvel, ugy Signor Nicola Coletti ur is a magyar fővárosban vallott kudarcot.

Mert Balázs Miklós már a második ösze-csapásnál kiütötte kezéből a kardot, a harmadiknál pedig a bajvivó ur is a magyar fővárosban vallott kudarcot.

Utunk a Múzeum háta mezei lovarda épületbe vezetett, melynek helyiséget az athleticai clubb birtokába szives készséggel engedte át a lovaregylet. Az említett épület kiválóan sport célokra készült, a mit ugy kérek értelmezni, hogy óriási helyiségeit nagyon bajos volna egyébre használni. Az utcára eső termek például oly térfogatúak, hogy mi debreczeniek nagyon örülnénk, ha azokhoz hasonló tánchelyiséggel rendelkezhetnénk.

Itt van a vívó iskola helyisége, a kisebb mellékszobákban pedig az athleticai ruhátára. Midőn beléptünk open estli 7 óra volt, — azon időpont, melyben a rendes napi mulatság kezdett veszi. A vívóteremben már sűrű csoportban állottak a kék bloushea öltözött clubb tagok kik a program egy pontjai értelmében különböző csapatokba osztva különönmű testgyakorlatokban edzettek tagjaikat.

A terem fehérre meszelt, s vívó kardokkal díszített falain gazár világítás sugarainak fénye tört meg, mely a magas boltzatról lecsüngő lámpák intenzív lángjaiból áramlott alá. A látvány, mely itt élm tárult, valóban meglepő volt, s én figyelmes merengéssel lelegeltem szememmel a sokféle látni való. A terem négyzetlegetben egy társaság vivott. A kardok csatogása, suhogó fityölése sajátos harmoniába olvadt ama tompa dübörgéssel, mit a vívók támadó lépéneik sokszorosán visszhangzó zaja idézett elő. Itt ott vezényszavak hangzottak, néha egyegy sikerült cselvágás a vesztékára zajosan nyilatkozó derült hangulatra hozta a körülállókát. A terem közepén egy akós horzó nagyságú, — löszörrrel keményre tömött bürzacső csüngött alá, mint egy fonalra kötött óriás ágyú gölyő. Két uri ember pedig azzal mulatta magát, hogy e gymnastikus ingót beszorított ököllé jobbról balról ugyancsak döngette, vagyis jobban mondva lengésbe hozva lököste egymashoz.
Megkérdeztem tőlük, hogy miről jó az. — Hát kérem ez a boxmívészet iskolája, válaszoltak, igen erősíti a kar izmokat, nem tetzik velünk tartani?
— De igenis, válaszoltam, s erre hárman kezdték döngöteni azt a szegény bürzacsőket.
E mulatság azonban alig tartott néhány percig, a klubb érdekes szolgája már elibem állott, s megkérdezte, hogy nem méltóztatom-e athleta öltönyt parancsolni, a minnek az a jó előnye van, hogy az ember nem izzad meg benne. — (Már miért ne teljesíteném ennek a derék szives embernek a kérelmét), gondoltam magamban, és bementem az öltözőbe, hol három másodperc alatt rám adtak egy kék inget, azt körül kötötték valami sárga keszkenővel, a fejembe meg egy furcsa sikkát nyomtak, olyanformán, mint a milyent a Csehországból származott verlikés szokatkat viselni.

Igy athletának öltözve aztán visszatértem a terembe, de nem azért hogy a boxmívészet alap iskolájában további leckéket vegyek, hanem hogy közreméltel bevégezzem.
Balázs azonnal karofogott.
— Sokkal jobban áll önön az athleta ruha, senhogy rendes tagnak ne ajánlanám, mondá. Menjünk be az irodába s jégezzem alá.
Dictum —, factum és a következő szempillantásban már rendes tagja lettem a clubbnak. Én voltam épen a 300-adik.
Aztán szük csigalépcsőn lementünk a tulajdonképeni tornahelyiségbe. Itt Oherolly művezető fogadott, később megismerkedtem Császár titkárral is.

— Hogy ön lovag ur, Julian barátja, már elég ok volt arra, hogy meghívassék. Azonban mégsem titkolhatom el, hogy chez még bizonyos kíváncsiság is járult.
Mialatt a marquisé, mint az általános úhatás visszhangja a kérdést nyíltan s gyorsan szonyegre hozta: állessz kinálta az ifjut, mit is ez mint a legmiveltetebb körökben jártas egyénfoglalt el.
Ange asszony le nem vette szemét róla. Mi a lovagot illeti, legvalóabbról sem sejté azon érdekeltéget, melyet felkötött volt.
— Igen! folytató a marquisé, Julian ur elbeszélnekünk azon történetet, melynek ön és ő tanu voltak: s nem titkolhatom el ön előtt, hogy mindannyian égtünk a vágytól, hogy hallhassuk a befejezést is.
— Édes Istenem! Az asszonyom, előttem is teljesen ismeretlen. Különben sem lehet valami érdekes, mert a leány meghalt.
— S ön emelte föl a földről.
— Igen, asszonyom! felelt Ilo lovag a legtermészetesebben a világon.
— Feje szét volt zuzódva?
— Igen. A koponya egészen nyitva volt, s az agyvelő ugy nyomult ki belőle, mint víz az edényből.

VIDÉKI LEVÉL.

B-Ujfalú, nov. 5.

Kedves szerkesztő barátom!
B-Ujfalú mint a terménygazdag Sárrét ismert székhelye, ritka mozgalmal napra virradott tegnap, — ugyanis a „sárréti jótékony nőegylet” rendezé „háziipar kiállítását” s este táncvigalmat tartott. Már korán reggel a különben is hetivására egybegyűlni szokott sűrű néptömeg hullámzott a lobogókkal feldíszített városzházépület körül, melyben a kiállítás volt. Reggeli 9 órakor megnyiták a kisterem ajtajait s „háziipar” kiállítás — mely mellesleg legyen mondva csinos és kiállított tárgyakban gazdag volt — az egész esti 6 óráig egymást erő látogatók előtt megnyitartott. Becsületére — Bocssáson meg, mondá a marquisé, kit e kiméletlen hasonlítás akaratlannul is elhalványított. — bocssáson meg, hogy még idejövetele előtt is arról beszétem: s tudnia kell, hogy tegnap este óta máron nem is volt szó; mi mindnyájan nem gyözünk eleget csudákozni azon hídgyevítéség felett, melyet ön kifejtési szerencsével, melyet azonban korától alig lehetett volna vární.
— Igen asszonyom! szerencsére van benim egy kis adag hídgyevítéség.
— Ittléteken valódi oka pedig uram az, hogy mi Montidy urat szeretjük; s hogy ő szereti ont, s a ki az ő barátja, az a mi barátunk is. Igy ön is annyi időt szentel nekünk mint ő. Ugyebár?
— Rendelkezzék velem asszonyom, tetszése szerint.
— Legyen. Szeret vadászni?
— Egy keveset.
Még csak most mutató be barátját Julian személyesen a jelenlévőknek, s még tíz perc sem mult el a lovag megkezdése óta, s már is oly bizalmasnak látszott, mint egy régi ismerős. Az idő csoda szép volt, s lementek a parqueba sétálni.

A terem, melybe beléptünk, óriási tágas helyiség, talán nagyobb mint a debreczeni kisterem belseje. Déléltől a lovagló iskola tart itt gyakorlatokat, az esti órákban pedig a clubb szolgái készíttik a nyújtókat, kihordják az ugró deszkát, fölléltják a „Röcken” és „Barzen”-nek nevezett gymnastikai készülékeket s megindul a tornászás.
Az athleticai itt is csapatokba vannak osztva. Az egyik csoport a nyújtón gyakorolja magát, a másik az ugrásban, a harmadik tizfontos gölyököt dobál váltakozó távolsa a helyzetpontfól. Vannak egyes párok, kik karra bíróznak, egymás karját hajtogatják, begöngyölt ököllé boxolnak, mások ismét hamarjában elő sem sorolható különféle nemű eromutatványokban gyakorolják magukat.
Hanem a mi leginkább meglepett, az a futó verseny volt. A clubb-tagok egy része sorba állott, s az adott jelre gyorsan futni kezdett a nagy terem falai mellett, gyors ügétó ittemben, s e futás magzszakítás nélkül tartott 36 percig, mely idő alatt mint a hogy kiszámítam, körülbelül 5000 ölet, tehát 1 és 1/2-ed átméternfőleot hagytak hátra. Több közülök z első negyed óra mulva kidölt, s aztán számköltyön folyt, hogy a futam végével alig maradtak öten azon 20—25 közül, kik versenyezni kezdetek. Természetes, hogy a megmaradt öt nem is akkor futott először, hanem hosszas testedzés után volt képes a rendkívüli erőfeszítésre. Ez alkalommal értelemmel a többi közül arról is, hogy a clubb november 7-én, tehát a közelgő vasárnapon az Orczy kertenben ismét rendez egy gyalogversenyt, ez alkalommal azonban nem meghatározott távolság, hanem megállapított idő ellen lesz a versenyek. Az angol athleticai között régi verseny tárgya azon feladat kivétel, hogy 60 percz alatt 8 angol mérföldnyit távolság gyalogolassék meg. Mint értesültem e feladat mindez ideig kivételten tartatik, a mi athleticai azonban meg megkisértek. Bendik, Balázs Endre és Porzolt már egy hét óta tartják a traininget az Orczy kertenben, s e kísérletek eredménye a legszebb reményekre jogosítanak. Képzeltető tehát, mily nagy az érdeklőség sportkörökben e verseny iránt, s mily feltűnés tárgyat fogják magyar ifjaink a külföld előtt képezni, ha esetleg az angolok, e par excellencie athleta népen tutszneznek!

A versenyen magam is szándékozom megjelenni — mint szerény névvel részvevő, s az eredményről részletes tudósítást küldök.
Mindezeket pedig azért írom le, hogy az athleticismus eszméjének ha lehet városunkban is szerezsek híveket. Nálunk van egy szépen virágzó tornaegylet, mely hasonlóan igen tágas és alkalmas helyiséggel rendelkezik, én ugy hiszem, hogy ha az athleticai clubb ott megalakulna, e helyiségeket a tornaegylet szivesen átengedné számra. S a gyalog-verseny társulat? Ez a debreczen-nagyváradí verseny rendezésével működését befejezték tekinté, s az alakított eszközölt vezéregyéniségek magának az athleticai clubbnak felállításától már visszaritadtak. A művelt férfi közönségre, melyet szellemi munkája napfosztant a dolgozó asztal mellett tart, egy ily eylet, mely alkalmat nyujt, hogy ott estenkint az ember magát jól kitornázza — egészségi tekintetből valószínű jótétemény, s ha a gyalogversenytársulat élönke megalakítaná a „debreczeni athleticai clubbot” is, bizton hiszem, hogy az összes debreczeni fatalság hálával nyilatkozatival halmoztatnák el rövid időn!

Amen.
Leidenfrost Gyula,
tanárjelölt.

VIDÉKI LEVÉL.
B-Ujfalú, nov. 5.
Kedves szerkesztő barátom!
B-Ujfalú mint a terménygazdag Sárrét ismert székhelye, ritka mozgalmal napra virradott tegnap, — ugyanis a „sárréti jótékony nőegylet” rendezé „háziipar kiállítását” s este táncvigalmat tartott. Már korán reggel a különben is hetivására egybegyűlni szokott sűrű néptömeg hullámzott a lobogókkal feldíszített városzházépület körül, melyben a kiállítás volt. Reggeli 9 órakor megnyiták a kisterem ajtajait s „háziipar” kiállítás — mely mellesleg legyen mondva csinos és kiállított tárgyakban gazdag volt — az egész esti 6 óráig egymást erő látogatók előtt megnyitartott. Becsületére — Bocssáson meg, mondá a marquisé, kit e kiméletlen hasonlítás akaratlannul is elhalványított. — bocssáson meg, hogy még idejövetele előtt is arról beszétem: s tudnia kell, hogy tegnap este óta máron nem is volt szó; mi mindnyájan nem gyözünk eleget csudákozni azon hídgyevítéség felett, melyet ön kifejtési szerencsével, melyet azonban korától alig lehetett volna vární.
— Igen asszonyom! szerencsére van benim egy kis adag hídgyevítéség.
— Ittléteken valódi oka pedig uram az, hogy mi Montidy urat szeretjük; s hogy ő szereti ont, s a ki az ő barátja, az a mi barátunk is. Igy ön is annyi időt szentel nekünk mint ő. Ugyebár?
— Rendelkezzék velem asszonyom, tetszése szerint.
— Legyen. Szeret vadászni?
— Egy keveset.
Még csak most mutató be barátját Julian személyesen a jelenlévőknek, s még tíz perc sem mult el a lovag megkezdése óta, s már is oly bizalmasnak látszott, mint egy régi ismerős. Az idő csoda szép volt, s lementek a parqueba sétálni.

TÖRVÉNYJAVASLAT
a közigazgatási bizottságról.
A törvényhatóságok kebelében a jelen törvény által meghatározott módon és hatáskörrel közigazgatási bizottság állitattik fel.
I. FEJEZET.
A bizottság tagjai és általános intézkedések.
1. §. A közigazgatási bizottság tagjai: a főispán, az alispán illetőleg a polgármester, a főjegyző, a tisztii ügyész, az árvaszék elnöke, illetőleg a hol külön elnök nincsen, a közgyűlés által kijelölendő tagja, a főorvos, a királyi adófelügyelő, a királyi államépítészeti hivatalnak a törvényhatóságban levő első hivatalnok a tanfelügyelő, a királyi ügyész, a posta és távírdai kerületi igazgatója.
A fővárosban tagja ezenkívül a fővárosi államrendőrség főkapitánya.
A törvényhatósági közgyűlésnek tíz választott tagja.
2. §. A fent kijelölt államközegeket névszerint az illető szakminiszter rendeli ki, illetőleg jelöli meg, ugyancsak a szakminiszter állapítja meg azt is, hogy oly törvényhatóságokban, a melyekben posta-és távírdai-igazgatóság nem székelt, az igazgatót akadályoztatása esetében ki helyettesítse.
3. §. A törvényhatósági közgyűlés által választandó 10 tag, egy oly közgyűlésben, melynek tárgya közé ezen választás a meghívóban felvetett, kijelölés nélküli szavazat-lappal titkosan 2 évre választatik.
4. §. A 10 választott tag fele minden év végével kilép.
Az első év végén a kilépés felett sorshuzás határoz, azonnal kilépnek mindíg azok, kik az előző évben benmaradtak.

A vadászhatnak a következő napon kellett történni.
A séta alatt Ilo lovagot az orvossal és a tábornokkal hagyták; a bankár pedig s az általunk jól ismert ifju hölgy félre hirtak a marquiset és Juliant, s így szólalt hozzájuk: — Fogadísról van szó; minden eszközt lehet használni?
— Mindent.
— De csak egy föltétel alatt, vágott közbe a marquisé: akarom, hogy a lovagnak, akár beleegezését adja azon próbákhoz, melyek alá ő vezeti akarják akár nem, — csak igazat mondjanak, hogy szükségességetre előtte magukat minden tekintetben igazolhassanak.
— Természetesen.
— Marquisé, olyannak hitte őt, mint a milyennek találja?
— Semmi esetre.
— Es ön Julian, még folytonosan áll fogadásá mellett?
(Folyt. köv.)

